

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 26 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy (...) IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Gizewska-Rozmus

Ławnicy: Danuta Czepułkowska, Urszula Paul

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2021 r. (...) na rozprawie

sprawy z powództwa Ż. R. (1)

przeciwko E. T. (1) i W. T. (1)

o odszkodowanie

I. zasądza od pozwanych E. T. (1) i W. T. (1) solidarnie na rzecz powódki Ż. R. (1) kwotę 3.679,98 (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt dziewięć 98/100) złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.453,32 (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy 32/100) złotych;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy (...)kwotę 200 (dwustu) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

IV P 359/20

UZASADNIENIE

Powódka Ż. R. (1) w pozwie skierowanym przeciwko E. T. (1), W. T. (1), D. T., J. T. (1) – wspólnikom (...) spółki partnerskiej wniosła o wypłatę 10.000 zł tytułem odszkodowania oraz o wydanie świadectwa pracy. Po sprecyzowaniu roszczenia powódka wniosła o zasądzenie i wypłatę odszkodowania od wspólników (...) solidarnie tj. po 25% żądanej kwoty. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że została nieprawidłowo zwolniona z pracy, bowiem nie dano jej wypowiedzenia umowy o pracę do dnia dzisiejszego, ani oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia. W związku z tym nie wydano powódce świadectwa pracy. Opisała okoliczności uzyskania wiedzy, iż nie posiada prawa do świadczeń NFZ oraz związanych z zakończeniem stosunku pracy. Wskazała, że pozew do sądu pracy wniosła w tak odległym terminie ponieważ każda czynność, która toczyła się w jej sprawie wiązała się z oczekiwaniem.

Pozwani E. T. (1) i W. T. (1) wnieśli o oddalenie powództwa w całości. Podali, że z dniem 02.01.2020r. zgodnie z art. 23 (1) par. 1 kp nastąpiło przejęcie zakładu pracy prowadzonego dotychczas przez Spółkę przez nowych pracodawców (...) Spółka Partnerska oraz (...) Spółka cywilna z siedzibą w S.. Podmioty te przejęły wszelkie wynikające ze stosunku pracy, prawa i obowiązki pracodawcy względem owych pracowników a za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed dniem przejęcia odpowiadają solidarnie dotychczasowi i nowi pracodawcy. Wskazali, że wypłacili powódce w dniu 8 października 2020r. kwotę 2.918,81 zł z tytułu ekwiwalentu za urlop. Opóźnienie, które wystąpiło,

spowodowane było brakiem dostępu przez księgową do akt osobowych. Pozwani stwierdzili, że przedmiotowa wypłata zwalnia pozwanych z zobowiązań wobec powódki do wysokości kwoty przesłanej na jej rachunek bankowy. Strona pozwana nie zgadza się ze stanowiskiem powódki co do wypłaty odszkodowania i uznaje roszczenie to za bezzasadne. Ponadto pozwana spółka chciała zatrudnić powódkę, jednak ona w piśmie z dnia 7.10.2020r. poinformowała, że nie zamierza podejmować pracy w żadnej z firm powstałych po podziale spółki (...). W zakresie roszczenia o wydanie świadectwa pracy podnieśli, że osobą formalnie i realnie odpowiedzialną za sprawy pracownicze był pozwany J. T. (1), co wynika z regulaminu porządkowego (...). Funkcję kierownika pełnił J. T.. Pozwani wskazali, że to pozwany J. T. (1), który pełnił obowiązki kierownika zakładu leczniczego prowadzonego przez Spółkę, nie dopełnił obowiązku poinformowania powódki na zasadach i w trybie art. 23¹ k.p. o zmianach formalno-prawnych spółki. Pozwani podkreślili, że nie mogą być adresatami żądań powódki, gdyż dokumentację pracowniczą po zakończeniu działalności Spółki przejęli D. T. i J. T. (1). Z tych względów, zostali pozbawieni jakiegokolwiek wglądu do dokumentacji, a co za tym idzie do ewentualnych działań zmierzających do wydania żadanego świadectwa pracy.

W sprawie powołano mediatora. W związku z powyższym sporządzona została ugoda co do części roszczeń powódki. W związku z treścią ugody postanowieniem z dnia 02.04.2021r. umorzono postępowanie w zakresie dochodzonego przez powódkę odszkodowania od pozwanych D. O.-T. i J. T..

Postanowieniem z dnia 26.05.2021r. umorzono postępowanie w zakresie roszczenia o wydanie świadectwa pracy w związku z cofnięcie przez powódkę w tym zakresie roszczenia będącego wynikiem podpisania przez strony świadectwa pracy powódki.

Sąd ustalił, co następuje:

Ż. R. (1) w okresie od 1.04.2011r do 1.04.2012r. pracowała w (...) (...) Przychodnia (...) w S. w oparciu o umowę o pracę na czas określony, na stanowisku rejestratorki medycznej. Następnie w okresie od 2.04.2012r. do 31.12.2012r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku rejestratorka medyczna/asystentka medyczna. Podmiotem zatrudniającym była (...) M.-T., (...) sp. cywilna w S.. Od 1.01.2013r. powódka pracowała w w/w spółce w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony.

(Dowód: umowy o pracę k.8,9,10, akta osobowe – świadectwo pracy z 02.10.2020r. k.)

Na podstawie art. 551 par. 2 i 3 ksh, na mocy jednomyślnej uchwały wspólników spółki cywilnej (...) M.-T., T., O.-T., (...) spółka cywilna z dnia 26.03.2014r. przekształcono spółkę cywilną w Spółkę partnerską (...) T., (...) Spółka Partnerska.

(bezsporne, potwierdzone- odpis KRS k. 11-14v)

Zgodnie z treścią umowy Spółki Partnerskiej zawartej w dniu 26.03.2014r. w S. każdy wspólnik ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw Spółki (par. 10 pkt 1). Każdy ze wspólników uprawniony jest do reprezentowania Spółki samodzielnie. Prawo Wspólników do reprezentowania Spółki dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych. Za zaniechanie czynności odpowiedzialność ponoszą wszyscy Wspólnicy. Za dokonanie czynności odpowiedzialność ponoszą tylko ci wspólnicy, którzy brali w nich udział (par. 13).

Zgodnie ze statutem (...) z dnia 24.10.2010r. zakładem kieruje Kierownik powołany przez organ założycielski (par. 6). Zgodnie z Regulaminem Porządkowy ww. podmiotu zakładem kieruje Kierownik i reprezentuje go na zewnątrz (par. 17). Uchwałą nr 2 z 23.09.2017r. Wspólnicy Spółki Partnerskiej uchwalili, że do podpisywania wszystkich dokumentów personalnych, w tym umów z pracownikami oraz wyrażania zgody na rozwiązanie tych umów upoważniony jest po stosownej wcześniejszej uchwale Wspólników – wyłącznie Kierownik (...).

Uchwałą nr (...) z dnia (...) (...) spółki Partnerskiej (...) postanowili o rozwiązaniu Spółki bez przeprowadzania likwidacji. Wykonanie uchwały powierzono (...) Spółki – (...) -T. i W. T. (1).

(dowód: statut k. 39-40v, regulamin k. 41-45v, uchwała k. 97, 126, umowa spółki k. 119-123)

W związku z urodzeniem dziecka, powódka przebywała na urlopie macierzyńskim od dnia 12.10.2019r. do dnia 09.10.2020r.

(bezsporne)

Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego została zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

Rejestrując się do lekarza w sierpniu lub wrześniu 2020r., powódka uzyskała informację, że nie posiada prawa do świadczeń finansowanych przez NFZ. Wówczas skontaktowała się z J. T., od którego uzyskała informację, że jest pracownikiem (...). W międzyczasie dowiedziała się, że spółka nie istnieje, została rozwiązana. Po skontaktowaniu się z księgową, kadrową i ZUS dowiedziała się, że została wyrejestrowana z ZUS jako pracownik (...).

Powódka nie otrzymała pisma rozwiązującego z nią umowę o pracę. Nikt również nie składał jej oświadczenia o rozwiązaniu umowy.

(dowód: przesłuchanie Ż. R. k. 156v)

Pismami z dnia 26.08.2020r. zwróciła się do wspólników o wydanie jej świadectwa pracy, wypłatę odprawy i naliczenie ekwiwalentu.

(dowód: pisma k. 6,7)

W okresie września i października 2020r. trwała wymiana korespondencji pomiędzy wspólnikami, pełnomocnikiem wspólników oraz rozmowy z Inspekcją Pracy na temat uregulowania sytuacji prawnej pracownic tj. Ż. R. (1) i M. M. (2). Do chwili wniesienia pozwu nie wydano powódce świadectwa pracy (bezsporne).

Z końcem 2019r. nastąpiło zaprzestanie działalności przez Spółkę. Następnie J. T. wyrejestrował (...) z rejestru podmiotów leczniczych w dniu 04.06.2020r. (bezsporne). W konsekwencji podjęto działania w celu wykreślenia podmiotu z KRS. W czerwcu 2020r. przed sporządzeniem bilansu na dzień 28.06.2020r. księgowa prowadząca sprawę Spółki zorientowała się, iż pozostają zgłoszone w ZUS dwie pracownice (...) tj. Ż. R. i M. M.. Księgowa z dniem 30.06.2020r. wyrejestrowała obie pracownice z ZUS i sporządziła stosowne wyliczenia należności (bezsporne).

Spółka partnerska została wykreślona z KRS w dniu 02.07.2020r.

(dowód: odpis KRS k. 11-14v, maile, pisma k. 98-100v, przesłuchanie W. T. k. 156v-157v)

W dniu 08.10.2020r. pozwani W. T. i E. T. wypłacili powódce kwotę 2918,81 zł tytułem ekwiwalentu za urlop w części przypadającej na nich.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 34,)

W wyniku przeprowadzonego postępowania mediacyjnego w niniejszej sprawie sądowej została zawarta ugoda w wyniku, której pozwani D. T. i J. T. (1) do dnia 05.03.2021r. zapłacili powódce kwotę 3680 tytułem odszkodowania dochodzonego przez powódkę w sprawie IV P 359/20 (ugoda k. 74, postanowienie z dnia 02.04.2021r. k. 77).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powódki zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż co do zasady okoliczności sprawy nie są sporne między stronami. Wynikają one bowiem w dużej mierze z dokumentów przedłożonych w toku postępowania. Natomiast informacje zawarte w zeznaniach stron stanowią dowód wiedzy powódki i pozwanego W. T. na temat okoliczności sprawy. Nie są to

wiadomości sprzeczne, a jednocześnie w ocenie Sądu są wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają. W korelacji ze złożonymi dokumentami dają podstawy do oceny stanu faktycznego sprawy.

Powódka, w toku niniejszego postępowania, wniosła o zasądzenie solidarnie od czwórki wspólników (...) T., (...) Spółka Partnerska odszkodowania w związku z nieprawidłowym zwolnieniem Ż. R. z pracy.

Zgodnie z art. 264. § 1 kp odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę. Żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia lub od dnia wygaśnięcia umowy o pracę (§ 2). Natomiast art. 265. § 1 kp przewiduje, iż jeżeli pracownik nie dokonał - bez swojej winy - w terminie czynności, o których mowa w art. 97 § 2(1) kp i w art. 264 kp, sąd pracy na jego wniosek postanowi przywrócenie uchybionego terminu. Wniosek o przywrócenie terminu wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. We wniosku należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu (§ 2).

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii przywrócenia powódce terminu do wniesienia odwołania od rozwiązania z nią umowy o pracę. Jak wynika z akt sprawy pozew wpłynął do tut. Sądu 12.11.2020r. W jego treści Ż. R. podniosła, iż pozew wnoszący w tak odległym czasie, ponieważ każda z czynności, która toczyła się w jej sprawie wiązała się z oczekiwaniem. Najpierw na odpowiedź na jej wezwanie do zapłaty i wydania świadectwa pracy, później na wyniki toczącego się postępowania prowadzonego przez Okręgową Inspekcję Pracy.

„Przez wiele lat wystąpienie przez pracownika z powództwem po terminie było traktowane jako zawierające w sobie wniosek o przywrócenie terminu (zob. SN w uzasadnieniu uchwały z 14.03.1986 r., III PZP 8/86, powołanej wyżej w uw. 2). Późniejsze orzecznictwo stopniowo odchodziło od tego poglądu, co nie wymagało podjęcia uchwały powiększonego składu sędziów SN, bo był on wyrażony tylko w uzasadnieniu powołanej uchwały III PZP 8/86. W wyroku z 10.11.2006 r., III PK 73/06, LEX nr 738116, przyjęto, że art. 265 nie może być rozumiany w ten sposób, że pracownik, który wnoszący pozew o nawiązanie stosunku pracy ze znacznym przekroczeniem terminu określonego w art. 265 § 2 i nie składa odrębnego wniosku o przywrócenie terminu, w ogóle nie jest obowiązany do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu. Także w wyroku z 14.03.2014 r., II PK 160/13, LEX nr 1458631, SN stwierdził, że nie wystarczy samo wniesienie odwołania do sądu i że do przywrócenia terminu wymagana jest aktywność pracownika w postaci wskazania i uzasadnienia przyczyn jego niezachowania.” (komentarz aktualizowany do art.264, art.265 Kodeksu pracy Eliza Maniewska. LEX)

W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, że powódka we wniesionym przez siebie pozwie wskazała, iż pozew wnoszący po terminie. Jednocześnie uzasadniła przyczyny późnego wniesienia pozwu. Również w toku przesłuchania wskazała na okoliczności w jakich dowiedziała się o perturbacjach związanych z jej statusem pracowniczym oraz o podejmowanych działaniach celem wyjaśnienia swojej sytuacji. Do kwestii tych odnoszą się także dokumenty złożone przez strony do akt sprawy, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. M.in. z oświadczenia księgowej Spółki (...) wynika w jakich okolicznościach doszło do wyrejestrowania powódki z ubezpieczenia społecznego. Należy nadto podkreślić, iż powódka nie została przez żadnego z byłych już wspólników (gdyż wykreślenie Spółki z KRS nastąpiło 02.07.2020r.) poinformowana o tym, iż nie jest pracownikiem spółki i na jakiej podstawie. Nie posiadała wiedzy, że jest wyrejestrowana z ubezpieczeń społecznych. Z przedłożonych pism wynika, że także byli wspólnicy nie potrafili określić i uregulować sytuacji prawnej powódki po czerwcu 2020r. W związku z zaistniałymi okolicznościami kontaktowano się i ustalano decyzje z inspekcją pracy. Ż. R. w związku z tym nie została także powiadomiona o terminie w jakim może ewentualnie odwołać się do Sądu Pracy w związku z zakończeniem umowy o pracę. „Oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu oraz rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia powinno zawierać pouczenie o prawie odwołania do sądu pracy (art. 30 § 5 k.p.). Należy przez to rozumieć wskazanie terminu wytoczenia powództwa oraz właściwego sądu. Niepouczenie lub błędne pouczenie pracownika z reguły będzie uzasadniało przywrócenie terminu na podstawie art. 265 § 1 k.p. z uwagi na brak winy pracownika w uchybieniu terminowi. (komentarz aktualizowany do art.264, art.265 Kodeksu pracy Eliza Maniewska.

LEX) Należy podkreślić, że dopiero na rozprawie w dniu 26.05.2021r. otrzymała świadectwo pracy, w którym była wskazana przyczyna i data rozwiązania umowy o pracę.

Nadto, co istotne, opisywana sytuacja pomiędzy końcem czerwca 2020r. a złożeniem przez powódkę pozwu do Sądu przypada na okres (do 09.10.2020r.) przebywania przez Ż. R. na urlopie macierzyńskim. Zgodnie z art. 177 par. 1 i 4 kp co do zasady nie można z pracownicą w czasie przebywania przez nią na urlopie macierzyńskim rozwiązać umowy o pracę. Zgodnie z przywołanymi przepisami rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę za wypowiedzeniem w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego może nastąpić tylko w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy. W razie niemożności zapewnienia w tym okresie innego zatrudnienia pracownicy przysługują świadczenia określone w odrębnych przepisach.

Reasumując, Sąd stanął na stanowisku, iż powódka udowodniła przyczyny, dla których złożyła odwołanie w listopadzie 2020r. i zasadne jest przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Należy także wziąć pod uwagę fakt, iż świadectwo pracy Ż. R. otrzymała na rozprawie w dniu 26.05.2021r. i z niego mogła dopiero uzyskać potwierdzoną przez pracodawcę informację o dacie zakończenia stosunku pracy.

Jak wskazano powyżej, Sąd uznał, iż dochodzone roszczenie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 30 § 3 kp oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie. W oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy (§ 4) . Jednocześnie w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę lub jej rozwiązaniu bez wypowiedzenia powinno być zawarte pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy (§ 5).

Jak wynika z niekwestionowanych okoliczności sprawy żaden ze współników nie złożył powódce pisemnego oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, w tym ze wskazaniem przyczyn zakończenia stosunku pracy. Należy także zauważyć, iż powódka nie podpisywała czy też ustnie nie zawierała porozumienia ze współnikami w zakresie zakończenia łączącej ją umowy o pracę. Po zakończeniu trwania urlopu macierzyńskiego stała się osoba bezrobotną, a tym samym faktycznie jej stosunek pracy nie był kontynuowany. Za uznanie, iż doszło do zakończenia umowy o pracę świadczy fakt wyrejestrowania powódki z ubezpieczeń społecznych w związku z wykreśleniem Spółki Partnerskiej z KRS z dniem 02.07.2020r.

Brak formalnie prawidłowego rozwiązania umowy o pracę w zakresie formy pisemnej i wskazania przyczyny, czyni takie rozwiązanie skutecznym jednak uprawniającym do wystąpienia z roszczeniem w związku z niezgodnym z prawem rozwiązaniem umowy. W związku z wystąpieniem przez powódkę o odszkodowanie należało uznać jej żądanie za uzasadnione. Jednocześnie powódka wskazała, że żąda solidarnej zapłaty należności od wszystkich współników. W związku z tym, iż co do połowy należnego roszczenia powódka podpisała ugodę z J. T. i D.O.- T. w zakresie pozostałej należności Sąd zasądził ją solidarnie od pozwanych W. T. i E. T..

Z dniem 02.07.2020r. doszło do wykreślenia Spółki Partnerskiej z KRS w związku z przeprowadzeniem przez współników zgodnego podziału spółki bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego jako sposobu zakończenia działalności. Należy podkreślić, iż w tym przypadku to współnicy odpowiadają za zakończenie działalności przez spółkę, ściągnięcie należnych jej wierzytelności, spłacenie zobowiązań i podział majątku między siebie. W związku z rozwiązaniem spółki roszczenia powódka może kierować do byłych współników zatrudniającego ją podmiotu. Jednocześnie, zgodnie z art. 22 par. 2 KSH w zw. z art. 89 KSH każdy współnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi współnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31. Tym samym, odpowiedzialność partnerów w spółce podlega zasadom ogólnym, dotyczącym spółki jawnej w przypadku, gdy źródłem zobowiązania są okoliczności niezwiązane z wykonywaniem przez partnerów wolnego zawodu w spółce. Dlatego też zasadnym było przyznanie powódce, zgodnie z jej wnioskiem, odszkodowania od wszystkich współników, a nie tylko osoby powołanej do pełnienia funkcji kierownika w nieistniejącej obecnie spółce.

Ustalona kwota zasądzonej części odszkodowania wynika z wartości wskazanych przez powódkę w swoich wezwaniach do pozwanych z sierpnia 2020r. (k. 6,7), w których wystąpiła o odprawę w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia oraz kwoty wynikającej z ugody zawartej przed mediatorem. Wartości te są bowiem tożsame i wskazują na wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki w wysokości 2453,32 zł. Dlatego też, Sąd ustalił, iż połowa z trzymiesięcznego wynagrodzenia powódki należnego jej z tytułu odszkodowania wynosi 3 679,98 zł.

Reasumując, Sąd w oparciu o art. 45 par. 1 kp w zw. z art. 47(1) kp zasądził w punkcie I wyroku odszkodowanie w wysokości stanowiącej połowę z całego odszkodowania, którego mogła powódka domagać się w wysokości 7359,97 zł. W pozostałym zakresie przekraczającym zasądzoną kwotę, a żadaną przez powódkę od pozwanych W. T. i E. T. Sąd oddalił powództwo(punkt II wyroku).

W punkcie III wyroku orzeczono o klauzuli natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 477² § 1 kpc.

Na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Sąd nakazał ściągnąć od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. Artykuł 113 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że koszty sądowe ponoszone tymczasowo przez Skarb Państwa za stronę zwolnioną od nich obciążają stronę przeciwną jeżeli istnieją do tego podstawy. Mając na uwadze, że strona pozwana w zakresie roszczenia odszkodowawczego przegrała proces Sąd obciążył ją kosztami sądowymi w tym zakresie (pkt IV wyroku).

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus